

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: م. ن.
۱۶ فبروری ۲۰۱۶

"حکمرانی خلقهای متمدن"

"کلارا ستکین" Clara Zetkin در مورد بحث در باره سیاست استعماری و "مهاجرت دو طرفه" * در کنگره

سوسیالیست بین المللی در شهر شتوتگارت/آلمان در سال ۱۹۰۷

عمل "انسان های برتر" آلمانی: زندانیان ملیت "هیریزوز" Hereros در جنوب غرب آفریقا ۱۹۰۴ عکس از: JW-

Archiv

"کلارا ستکین": کنگره سوسیالیست بین المللی در "شتوتگارت" در مجله ای به نام "برابری" جهت منافع کارگران زن.

شتوتگارت ۲ سپتمبر ۱۹۰۷. اینجا از "کلارا ستکین" نقل قول شده است:

منبع: سخنرانی ها و نوشته ها در جلد اول "دیتس فر لاگ"، برلین ۱۹۵۷، صفحات ۳۶۰ الی ۳۶۲

کنگره "شتوتگارت" مذاکرات خود را به پنج موضوع اختصاص داده بود: سیاست استعماری، نظامیگری، رابطه بین حزب و اتحادیه های کارگری، مهاجرت دوجانبه و حق رأی دهی زنان.

در همه این پرسش‌ها، تضاد بین دیدگاه‌های اساسی یا اصولی و دیدگاه‌های فرصت‌طلبانه نمایان شد. اختلاف نظر‌ها میان هر یک از کمیته‌ها و همچنان در جلسه عمومی کنگره انعکاس دهنده عمق تضاد بین گرایش‌های مختلف بود، که بنیاد جنبش‌های کارگری مُدرن را در تمام کشورها تکان داد و منجر به انتقاد از خود و تعمیق مفهوم سوسیالیستی شد. در رابطه به موضوع سیاست استعماری دو گرایش متضاد مقابل همدیگر قرار داشتند: یکی رد مطلق هر نوع سیاست استعماری، زیرا این سیاست به مثابه ضرورت‌های تاریخی، در اخیر امر منجر به سرقت کشورها توسط سرمایه‌داران می‌شود. و دیگری، نظریات اعتدال‌گرایانه، که فقط خواهان مبارزه علیه جنایات استعماری معاصر بودند، اما سیاست استعماری را اصولاً رد نمی‌کردند. طبق این نظر (نظر دومی) جامعه سوسیالیستی آینده نیز از یک سیاست استعماری استفاده خواهد کرد؛ گویا به منظور توسعه کشورها، جوامع و فرهنگ‌های عقب مانده و همچنان استفاده از نیروی مولد به منظور بهبود اقتصاد آنها.

ظاهراً این اختلاف نظر خیلی جزئی به نظر می‌رسید، که به خاطر یک دورنمای احتمالی جامعه سوسیالیستی آینده و سیاست‌های خارجی آن، حالا [زمان کنگره] سرهای خود را به درد بیآورند. در واقعیت امر این نظر نباید باعث نگرانی جدی برای کسانی می‌شد، که از دگرگونی سوسیالیستی جامعه، فقط یک تصویر دور نمای غبارآلود، در فاصله بی انتها دور داشتند.

اما تنها زیر همین نگرانی در باره مشکلات آینده، یک سیاست واقعی کنونی نهفته بود. یعنی درک بورژوازی از "ملیت‌های با فرهنگ"، که از نگاه تاریخی به حیث شهروندان "با فرهنگ"، برای حکمفرمایی بالای مردمان "وحشی" خلق شده‌اند. این برداشت درک یا عقیده به رسمیت شناختن سوسیالیستی را، که همه اشکال فرهنگی و مراحل توسعه اجتماعی را از نگاه تاریخی با هم برابر می‌بیند، به کلی کتمان می‌کند. با آنهم یکی از نماینده‌های ساده لوح به نام رفیق هالندی "هنری فُن کول" (Henri van Kol) این برداشت را (حکمفرمایی بالای مردمان "وحشی") این طور اظهار کرد: ما باید در آینده نیز در کشور‌های وحشی، فقط با ماشین آلات نرویم، بلکه باید با سلاح در دست برویم. کنگره خلاف تصمیم کمیسیون خود، این برداشت یا نظر را به کلی رد و یک بار دیگر قاطعانه - امید که برای همیشه - این طور اظهار کرد: هیچ سیاست استعماری، غیر از سرمایه‌داری استعماری وجود ندارد و سوسیالیسم علیه آن مبارزه می‌کند؛ به تمام معنا و با هر امکانی که در دسترس دارد، بدون هیچ گونه محدودیت و بدون فورمول‌بندی‌های گیج‌کننده.

(کمیته ای از جانب کنگره موظف شده بود، تا یک قطعنامه در رابطه به مسأله استعمار آماده سازد. سوسیال دیموکرات‌ها در این کمیته در اکثریت بودند. در پیش نویس این قطعنامه که به کنگره ارائه شد، از "تمدن سوسیالیستی و سیاست سوسیالیستی استعماری" به حیث یکی از امکانات آینده سخن گفته شده بود. کنگره این پیش نویس را با رأی اکثریت "باریک" رد کرد و پیش نویس کمیته اقلیت را انتخاب کرد. تشریحات از روزنامه یونگ ولت).

مسأله دیگری که مشکل مشابهی را به وجود آورد، طرح مسأله مهاجرت "رفت و برگشت" بود. در این مورد هم کنگره نشان داد که اختلاف بین دیدگاه‌های مختلف عمیقتر از آن است که بشود از یک موضع واحد پرولتری صحبتی به میان آورد. چه درحالی که جمعی از نمایندگان به اصطلاح پرولتری، فقط آنهایی را که به امریکا و استرالیا مهاجرت نموده بودند "پرولتر" می‌شناخت، و کارگران چینی و جاپانی را که در زیر ستم استعمار اروپائیان استخوانهای شان شکسته بود، فاقد حق و حقوق پرولتری می‌دانستند، خط مقابل آن که از طرف "کلارا ستکین" نمایندگی می‌شد با قاطعیت از همبستگی بین المللی پرولتاریای بین المللی، مستقل از تعلق به نژاد، قوم و ملیت مشخصی، کنگره را وادار به پذیرش مواضعش نموده، از انترناسیونالیزم پرولتری به مفهوم واقعی آن دفاع نمودند.

گرایش آخری، همان روحیه محروم ساختن [قشر پائین کارگران] و خودخواهی قشر بالائی کارگران را Trade Union در داخل اتحادیه های قدیمی کارگری انگلیس، نمایان می ساخت - در تقابل با توده های عظیمی که توسط سرمایه داران به طور وحشیانه مورد سوءاستفاده قرار داشتند و سرکوب می شدند.

گنجره در این جا [در شهر شتوتگارت/المان] با توجه با اهداف و روحیه اتحادیه کارگری المان و مطابق به کار های عملی شان، همبستگی بین طبقه عظیم جهانی کارگران همه نژاد ها و ملت ها را تأیید کرد- چنانچه در مسأله استعمار، یک فدراسیون بزرگ با روحیه همبستگی جهانی، برابری تمام بشریت، با در نظر داشت سطوح های فرهنگی مختلف در قاره های مختلف جهان، به پیروزی منجر شد.

=====

* از آن جایی که در آن زمان، موازی با سیل مهاجرتها به اروپا به صد ها هزار اروپائی به دو قاره جدید یعنی "امریکا" و "استرالیا" نیز مهاجرت می نمودند، من آن را "مهاجرت دوطرفه" ترجمه نموده ام.

م. ن.

Aus: [Ausgabe vom 06.02.2016](#), Seite 3 (Beilage) / Wochenendbeilage